

Пісня про себе (стислий переказ)

Волт Вітмен

Стислий переказ по розділах. Авторські права належать УкрЛібу

1

Поет заявляє: він оспівує себе, але його "я" є і "я" кожного. Єдність із природою, травинкою, атомами. Початок пісні як життєвого шляху.

2

Парфуми, запахи кімнат протиставлені вільному подиху атмосфери. Він прагне природності, злиття з довкіллям.

3

Усе народжується тут і тепер: немає більшого раю чи пекла, ніж у теперішньому. Вічна спонука світу — роди й життя.

4

Перелік впливів на "я": події, місто, держава, війни, втрати. Але справжнє "я" залишається осторонь, споглядає й пізнає.

5

Діалог із душею. Єдність духовного й тілесного. Любов як основа всього. Відчуття братерства з усім людством.

6

Трава — символ рівності й безсмертя. Для дитини вона проста, для поета — загадка життя й смерті.

7

Людина й божество тотожні у величі. Будь-який прояв життя має цінність.

8

Оспівування різних людей — від багатих і бідних до злочинців і святих. Усі вони частина єдиного світу.

9

Зображення праці: косарів, фермерів. Єднання тіла з природою.

10

Поет мандрує: полювання, морські подорожі, допомога втікачеві-рабу. Тема свободи і братерства.

11

Опис 28 молодих купальників і самотньої жінки, що спостерігає за ними. Теми еротики, бажання, уяви.

12

Життя міста: ковалі, теслі, робітники. Оспівування фізичної праці як поезії.

13

Образи мисливця, моряка, коханця. Демократичне братерство всіх професій.

14

Мудрість простої людини вища за книжкову. Природа — справжня школа.

15

Каталог професій і людей: від багатіїв до бідняків, від священників до злочинців. Усі рівні.

16

Поет — один із народу, він не вищий і не нижчий. Єдність з усім.

17

Його слова — це не лише його, а й слова мільйонів.

18

Поет приймає все: добро і зло, життя і смерть.

19

Оспівування святкових моментів життя: вечері, танців, веселоців.

20

Поезія як любов до всього живого.

21

Поет — поет тіла і поет душі. Обидва однаково важливі.

22

Найдовший розділ: космічні образи, подорож океаном, єдність із тваринами.

23

Заклик до гармонії з природою і самопізнання.

24

Поет ототожнює себе з усім світом, від рабів до президентів.

25

Його слова — від дихання і серця. Він прагне щирості.

26

Музика всесвіту: спів птахів, крики людей, звуки війни.

27

Поет як коханець. Тілесне кохання — святе.

28

Інтимність, еротика, тілесне бажання як частина життя.

29

Жінка в мріях еднається з коханим.

30

Поет оспівує багатство світу.

31

Він не соромиться тілесності й людських бажань.

32

Тварини простіші й щиріші за людей. Поет захоплюється ними.

33

Один із головних каталогів: герої й звичайні люди. Поет стає кожним із них.

34

Картини війни й героїзму, страждання та смерті.

35

Моряцькі історії, бурі, небезпеки.

36

Смерть і любов поруч.

37

Поет ототожнює себе з усіма грішниками і праведниками.

38

Простий робітник ближчий до істини, ніж учений.

39

Він приймає і біль, і приниження.

40

Поет уміє бути всім і кожним: грішником, святим, рабом, господарем.

41

Звеличення жінки-матері й народження нового життя.

42

Все існує в єдності, нічого не варто відкидати.

43

Захоплення релігіями світу, але поет стоїть понад догмами.

44

Людина — спадкоємець усіх поколінь, нескінченна частина всесвіту.

45

Кожен атом належить усім поколінням. Безсмертя матерії.

46

Поет запрошує читача йти разом у подорож.

47

Навчання — в самому житті, не в школах.

48

Любов і дружба — найвищі цінності.

49

Роздуми про смерть, яка така ж природна, як життя.

50

Єднання зі світом, перемога над страхом смерті.

51

Поет наголошує на теперішньому: "Чи відстаю я від себе?" Час — тепер.

52

Фінал: поет зливається з природою, залишає себе у траві, у повітрі. Він стає частиною світу й закликає: якщо мене шукаєш — знайдеш у землі й повітрі.